

ואמר על זה **רבי יוחנן**: **דבר תורה** בטבול יום שנכנס להר הבית, מחנה לוי, **אפילו** ביטול איסור **עשה אין בו**, אלא רק אסור מדרבנן.

ומה שאמרה הברייתא — **"יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת"**, לאו דוקא **"עשה"** שאין בו כרת. אלא הכוונה לעשה דרבנן.

וואף על פי שנאמר בדברים כג **"וכבא השמש יבא אל תוך המחנה"**, שם מדובר בפסוק במחנה שכינה, דהיינו העזרה].

שנאמר: [בדברי הימים ב כ] **"ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים, בבית ה' לפני החצר החדשה"**. ו"החצר החדשה" הוא הר הבית.

מאי "חצר החדשה"? מדוע נקרא הר הבית חצר החדשה?

מפני שחידשו בו חכמים **דבר**. **ואמרו**: **טבול יום** — **לא יכנס במחנה לוי**.

אם כן, רואים מהפסוק שאיסור טבול יום במחנה לוי אינו אלא מדברי חכמים.

[אף על פי שלא מבוואר בפסוק בפירושו איזה דבר חידשו בו חכמים, קיבל רבי יוחנן מרביתו שזהו החידוש שחידשו בו. רש"י. ועיי' תוספות].

ומדברי רבי יוחנן למדנו שאיסור טבול יום במחנה לוי הוא מדרבנן. הרי שלא העמידו דבריהם באיסור כרת, והתירו לטבול יום להכנס להר הבית על מנת לאכול מן הפסח.⁽⁹⁾

ג. **בית הפרס** — שדה שנחרש בה קבר גזרו חכמים עליה טומאת **"בית הפרס"**⁽¹⁰⁾ בשיעור חרישת המענה, מאה אמה לכל צד [רמב"ם פרק י מטומאת מת].

לפי שחכמים חששו שמא כיתתה המחרישה את העצמות ופורתן לאורך המענה [החרישה], ויש כאן עצם כשעורה מן המת שמטמאה במגע ובמשא. וכשהאדם עובר שם יתכן שייטיט [יזיז] את העצם, והיסט דינו כמשא. והרי הוא טמא מת.

והיכן מצינו שלא העמידו חכמים גזרה זו במקום כרת?

דתנן: נחלקו בית שמאי ובית הלל בנוזר שהלך בבית הפרס [בית שמאי אומרים

בו כרת דוחה עשה שאין בו כרת. שכך מוכח בזבחים לג ב. וצריך עיון גדול.

10. "פרס" מלשון פרישה והתפשטות, שהטומאה מתפרשת ומתפשטת לשם. ויש מפרשים, מלשון דבר פרוס ושבור. שעצמות המת נפרסו שם. ויש מפרשים שפרסות אדם נמנעות מליילך שם [רע"ב אהלות פרק יז משנה א].

אומרים, שאמנם ביאה במקצת שמה ביאה, אבל הואיל והותרה לו לצרעתו אף על פי שהוא מחוסר כיפורים, הותרה לו גם לקריו. רש"י [ועיי' מהרש"א ורש"ש].

9. רבי עקיבא איגר במשניות הקשה: מה שייך לומר כאן ש"חכמים לא העמידו את דבריהם במקום כרת". והרי אפילו אם יעמידו את דבריהם הרי האיסור שלהם הוא לא יותר מאשר איסור עשה של תורה שאין בו כרת. ועשה שיש